

LEGAL INSIGHT

ΤΑ “ΚΟΚΚΙΝΑ” ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΕΕ

Κων/νος Καπόπουλος
Γιώργος Ψαράκης

Με το παρόν σημείωμα παρέχεται νομική πληροφόρηση για τις τελευταίες εξελίξεις όσον αφορά στα «κόκκινα» δάνεια της ΑΤΕ ΥΕΕ (Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος υπό Ειδική Εκκαθάριση), όπως επίσης και σχολιάζεται ο τρόπος που λειτούργησαν οι πιστωτικές συμβάσεις του συγκεκριμένου τραπεζικού ιδρύματος τους μήνες πριν την θέση του σε ειδική εκκαθάριση.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2017

Έχει παρατηρηθεί ότι η Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος (στο εξής «ΑΤΕ»), λίγα μόλις χρόνια πριν την περιέλευση της σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης και την διατήρηση μόνο των μη εξυπηρετούμενων δανείων στο χαρτοφυλάκιο της, εφάρμοσε κατά κόρον καταχρηστικούς όρους στην αναπροσαρμογή των επιτοκίων, για τους οποίους έχουμε μιλήσει αναλυτικά σε [παλαιότερο ενημερωτικό μας σημείωμα](#). Κατά τα έτη μάλιστα 2002 έως 2012, πλήθος δικαστικών αποφάσεων, αλλά και Πράξεις του Διοικητού της Τράπεζα της Ελλάδος, είχαν αποφανθεί για την ακυρότητα των όρων που προέβλεπαν το δικαίωμα μονομερούς αναπροσαρμογής του επιτοκίου με αδιαφανή κριτήρια όπως «*οι συνθήκες της αγοράς*» ή «*το κόστος του χρήματος*», και ήδη τα πιστωτικά ιδρύματα είχαν αρχίσει να εξαρτούν άμεσα την εν λόγω αναπροσαρμογή από διαφανή κριτήρια, όπως το παρεμβατικό επιτόκιο της ΕΚΤ ή το Euribor. Η ίδια πρακτική παρατηρείται και στις συμβάσεις δανείων που κατήρτιζε η ΑΤΕ. Εν συνεχεία όμως, σημειώθηκαν περιπτώσεις δανείων (ακόμα και εν έτη 2010) που ενώ είχαν καταρτιστεί ως συμβάσεις με κυμαινόμενο επιτόκιο, η αναπροσαρμογή του οποίου εξαρτιόταν αυστηρά από τον δείκτη λ.χ. Euribor, η ΑΤΕ κάλεσε τους δανειολήπτες να υπογράψουν πρόσθετες πράξεις, με τις οποίες τροποποιούνταν ο όρος μονομερούς αναπροσαρμογής του κυμαινόμενου επιτοκίου, **θέτοντας αδιαφανή πλέον κριτήρια και αποκτώντας ουσιαστικά την δυνατότητα επιβολής επιτοκίων κατά το δοκούν.**

Για να γίνει αντιληπτή αυτή η αλλαγή του όρου αναπροσαρμογής παρατίθενται οι συνήθεις διατυπώσεις πριν και μετά την τροποποίηση:

Πριν την τροποποίηση	Μετά την τροποποίηση
«Το δάνειο συνομολογείται έντοκο με κυμαινόμενο επιτόκιο (συνολικό ή συμβατικό επιτόκιο), ίσο με 5,61% (που αποτελείται από άθροισμα του Επιτοκίου Αναφοράς που σήμερα ανέρχεται σε 0,71% και προσαύξησης περιθωρίου 4,90%) πλέον της εισφοράς του Ν. 128/75, που σήμερα ανέρχεται σε 0,60%. Το Επιτόκιο Αναφοράς, το οποίο συμφωνείται ότι θα εφαρμόζεται στην παρούσα, και του οποίου ο ορισμός παρατίθεται κατωτέρω, είναι το Επιτόκιο Euribor περιόδου επιτοκίου».	«Το δάνειο επιβαρύνεται από την υπογραφή της παρούσας με ετήσιο κυμαινόμενο επιτόκιο 6,55%, πλέον των τυχόν επιβαλλόμενων εκάστοτε εκ του Νόμου ισχυουσών εισφορών (σήμερα εισφορά του Ν. 128/75, που ανέρχεται σε ποσοστό 0,60%). Το συνολικό ετήσιο κυμαινόμενο επιτόκιο αποτελείται από το βασικό επιτόκιο, που ισχύει για την συγκεκριμένη κατηγορία χρηματοδότησης, 6,55% και το περιθώριο προσαύξησης. [...] <u>Η Τράπεζα, αφού αξιολογήσει εκ νέου τα παραπάνω στοιχεία, δικαιούται να αυξήσει ή να μειώσει μονομερώς το περιθώριο προσαύξησης του επιτοκίου.</u> [...] Η Τράπεζα έχει το δικαίωμα περιοδικής αναπροσαρμογής του βασικού επιτοκίου <u>χωρίς τη σύμπραξη του Πιστούχου.</u> Η αναπροσαρμογή του επιτοκίου θα γίνεται κάθε φορά από την Τράπεζα, αφού

λάβει υπόψη της και σταθμίσει το κόστος του χρήματος...».

Κατά αυτό τον τρόπο, η εν λόγω τράπεζα είχε την ευχέρεια επιβολής ιδιαίτερας αυξημένων επιτοκίων, σε μια προσπάθεια, ως φαίνεται, μεγιστοποίησης των εσόδων της λίγους μήνες πριν την θέση της σε ειδική εκκαθάριση. Χαρακτηριστικό είναι ότι σε δάνειο όπου αναφερόμενο στη σύμβαση ήταν ετήσιο κυμαινόμενο επιτόκιο ύψους 8%, έφτασε να εφαρμόζεται, ύστερα από μονομερείς αναπροσαρμογές βάσει του ως άνω καταχρηστικού όρου, που ήταν αδύνατο να παρακολουθήσει ο δανειολήπτης, επιτόκιο 15% και 16%. Αν σκεφτεί κανείς ότι σε περίπτωση υπερημερίας του δανειολήπτη, στο συμβατικό επιτόκιο προστίθεται το επιτόκιο υπερημερίας 2,5% (το οποίο είναι το μέγιστο που μπορεί να εφαρμόσει το πιστωτικό ίδρυμα και αυτό που στην πράξη πάντα εφαρμόζει - ΠΔ/ΤΕ 2393/1996), γίνεται αντιληπτό ότι η οφειλή δύναται να αγγίξει σε σύντομο χρονικό διάστημα δυσθεώρητα μεγέθη.

Τα ως άνω ποσοστά επιτοκίων έχουν εξακριβωθεί ύστερα από μελέτη κινήσεων λογαριασμών που είτε προσκόμισε η ΑΤΕ κατά την διαδικασία έκδοσης διαταγής πληρωμής, είτε τα απέστειλε στον δανειολήπτη, κατόπιν αιτήματος του τελευταίου. Κατά τον τρόπο αυτό είναι δυνατό να καταφανεί σε κάποιον βαθμό (η ανεύρεση κάθε εφαρμοστέου επιτοκίου κρίνεται σχεδόν αδύνατη χωρίς την διενέργεια λογιστικής πραγματογνωμοσύνης ή της πλήρους και καλόπιστης συνεργασίας της τράπεζας) η ζημία που έχει υποστεί ο δανειολήπτης από την εφαρμογή της καταχρηστικής ρήτρας μονομερούς αναπροσαρμογής του επιτοκίου με αδιαφανή κριτήρια. Με τον τρόπο αυτό, ισχυροποιείται το αίτημα περί ακυρότητας του εν λόγω όρου, καθώς γίνεται σαφές στο δικαστήριο ότι η τράπεζα πράγματι μεταχειρίστηκε τον καταχρηστικό αυτό όρο προς όφελός της ούτως ώστε να αυξήσει υπέρμετρα τα επιτόκια και άρα τα έσοδά της και στις ατομικές αγωγές η δυσμενής επίδραση του καταχρηστικού όρου πάνω στο πραγματικό οικονομικό αποτέλεσμα της σύμβασης έχει ιδιαίτερη σημασία (σε αντίθεση με τις συλλογικές αγωγές των ενώσεων καταναλωτών όπου αντίστοιχη συγκεκριμένη δυσμενής επίδραση κατ' αρχήν δεν απαιτείται). Συνοπτικά αναφέρουμε ότι η αναγνώριση της ακυρότητας του όρου αυτού μπορεί να οδηγήσει σε ακυρότητα ολόκληρης της σύμβασης δανείου¹ ή σε αναγνώριση ότι άκυρος είναι καθολικά ο όρος επιτοκίου, και όχι μόνο η ρήτρα αναπροσαρμογής αυτού, με συνέπεια τον χαρακτηρισμό του δανείου ως άτοκου². Στα πλαίσια δε ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής που έχει εκδώσει η τράπεζα από αντίστοιχη σύμβαση δανείου, η ακυρότητα του ως άνω όρου θα οδηγήσει στην ακυρότητα της διαταγής πληρωμής λόγω του ανεκκαθάριστου αυτής.

Με την απόφαση 221/2/17.3.2017 της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων («ΕΠΑΘ») της Τράπεζας της Ελλάδος ορίστηκε πλέον ρητώς ότι τα υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικά και χρηματοδοτικά ιδρύματα, συνεπώς και η ΑΤΕ ΥΕΕ, εφαρμόζουν τον Κώδικα Δεοντολογίας του Νόμου 4224/2013 (στο εξής «Κώδικας»). Τούτη η πρόβλεψη είναι ιδιαίτερος σημαντική γιατί για αρκετούς μήνες

¹ Η ακυρότητα της σύμβασης δανείου σημαίνει βέβαια ότι το κεφάλαιο του δανείου θα οφείλεται άμεσα στην τράπεζα ως αδικαιολόγητος πλουτισμός του δανειολήπτη, αλλά μόνο εφόσον αυτός διασώζεται και χωρίς να οφείλονται τόκοι. Εφόσον μάλιστα το κεφάλαιο ήδη έχει καταβληθεί από τον δανειολήπτη με την μορφή τοκοχρεωλυτικών καταβολών, το υπόλοιπο μπορεί να είναι και πιστωτικό υπέρ αυτού, καθότι έχει ήδη καταβάλει μεγαλύτερο μέρος του κεφαλαίου με την μορφή αχρεωστήτως καταβληθέντων τόκων.

² Η αναγνώριση ότι το δάνειο είναι άτοκο σημαίνει ότι τα μεν χρηματικά ποσά που καταβλήθηκαν στην τράπεζα για τόκους, δεν οφείλονταν, και συνεπώς αποτελούν πλέον ανταπαίτηση του δανειολήπτη κατά της τράπεζας την οποία θα δύναται να συμψηφίσει με την απαίτηση της τράπεζας, τα δε χρηματικά ποσά που αφορούν τόκους και αποτελούν μέρος της ανεξόφλητης απαίτησης της τράπεζας, θα πρέπει να διαγραφούν λογιστικά, αφού δεν στηρίζονται πλέον σε νόμιμη αιτία.

αρκετοί δανειολήπτες βρίσκονταν σε αντιπαράθεση με την ΑΤΕ ΥΕΕ ως προς την εφαρμογή ή μη του Κώδικα. Ειδικότερα, η ΑΤΕ ΥΕΕ ισχυριζόταν ότι δεν εφαρμοζόταν ο Κώδικας ως προς τα δικά της δάνεια, ενώ η Τράπεζα της Ελλάδος από το καλοκαίρι του 2016 μας είχε πληροφορήσει πως επίκειται η έκδοση αποφάσεως για την ρητή ένταξη των δανείων των πιστωτικών ιδρυμάτων υπό εκκαθάριση στον Κώδικα Δεοντολογίας. Ήδη έχει περάσει η σχετική πρόβλεψη και στην ΕΠΑΘ 221/17.3.2017 όπου αναφέρεται: «Ο ειδικός εκκαθαριστής καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να συνεργαστεί με τον οφειλέτη και τους εγγυητές με καλή πίστη και με χρήση του Κώδικα Δεοντολογίας, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην απόφαση ΕΠΑΘ 221/2/17.3.2017».

Για τους σκοπούς εφαρμογής του Κώδικα ως προς τα ανωτέρω ιδρύματα, εισάγονται ορισμένες τροποποιήσεις και συμπληρώσεις του Κώδικα (για την αναλυτική παρουσίαση του Κώδικα παραπέμπουμε σε [παλαιότερο ενημερωτικό μας σημείωμα](#)). Ειδικότερα, υπάρχει υποχρέωση έναρξης της διαδικασίας με πρωτοβουλία της ΑΤΕ ΥΕΕ μόνο στα δάνεια εκείνα που δεν έχουν καταγγελθεί μέχρι την 1.1.2017, ενώ για τα ήδη καταγγελλόμενα, μπορεί ο δανειολήπτης να προκαλέσει την εφαρμογή του Κώδικα αποστέλλοντας οικειοθελώς στην ΑΤΕ ΥΕΕ τα προβλεπόμενα οικονομικά στοιχεία. Επίσης για την εφαρμογή του Κώδικα στα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα υπό ειδική εκκαθάριση δεν ισχύουν οι προβλεπόμενες, στο Παράρτημα 2 του Κώδικα, προτάσεις ρύθμισης. Τούτο σημαίνει ότι οι λύσεις ρύθμισης είναι περιορισμένες και προσαρμοσμένες στο δίκαιο της ειδικής εκκαθάρισης, που απαιτεί μια πιο ταχεία εξόφληση των απαιτήσεων.

Η πρακτική σημασία της ως άνω απόφασης, συνίσταται στο γεγονός ότι η ΑΤΕ ΥΕΕ δεν μπορεί πλέον να προχωρήσει σε καταγγελία δανείων, χωρίς προηγουμένως να αποστείλει στον υπερήμερο δανειολήπτη την 1^η επιστολή του Κώδικα, με την οποία θα τον ενημερώνει για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του και την υποχρέωση του να υποβάλει μέσα σε 15 εργάσιμες ημέρες τα οικονομικά του στοιχεία. Συνοπτικά η ΑΤΕ ΥΕΕ, θα πρέπει, αφού παραλάβει και αξιολογήσει τα οικονομικά στοιχεία του δανειολήπτη, να καταθέσει γραπτή πρόταση ρύθμισης των οφειλών, στην οποία ο δανειολήπτης θα έχει δικαίωμα να καταθέσει δική του αντιπρόταση. Στην αντιπρόταση αυτή, η ΑΤΕ ΥΕΕ υποχρεούται να απαντήσει με 2^η πρόταση ρύθμισης, που είτε συνιστά νέα πρόταση, βελτιωμένη ως προς την 1^η, είτε αιτιολογημένη άρνηση της αντιπρότασης του δανειολήπτη και εμμονή στην 1^η πρότασή της. Μόνο κατόπιν της διαδικασίας αυτής και της μη ευόδωσης του συμβιβασμού (κατάρτισης συμφωνίας ρύθμισης), δύναται η ΑΤΕ ΥΕΕ να προβεί σε καταγγελία του δανείου και δικαστική διεκδίκηση της απαίτησής της. Τούτο όμως, μόνο εφόσον η άρνηση της αντιπρότασης του δανειολήπτη είναι δικαιολογημένη με βάση τα υποβληθέντα οικονομικά στοιχεία σε αντίθετη περίπτωση αναιτιολόγητης απόρριψης τυχόν καταγγελία μπορεί να προσβληθεί ως καταχρηστική. Η διαδικασία του Κώδικα, εξάλλου, διαρκεί αρκετούς μήνες από την έναρξή της και δίνει το χρόνο στο δανειολήπτη να εξετάσει σε βάθος τις επίμαχες συμβάσεις δανείων, ώστε να διαπιστώσει τυχόν καταχρηστικές και παράνομες χρεώσεις και να εξακριβώσει κατ' επέκταση το ακριβές ποσό της οφειλής το οποίο επιχειρεί να ρυθμίσει.

Να σημειωθεί επίσης, ότι σε περίπτωση αναιτιολόγητης διακοπής των διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο του Κώδικα ή μη τήρησης των προβλεπόμενων διαδικασιών του Κώδικα, ο δανειολήπτης μπορεί να ασκήσει σχετική αγωγή κατά της ΑΤΕ ΥΕΕ, με την οποία θα αιτείται να καταδικαστεί στην τήρηση του Κώδικα υπό την απειλή προσωπικής κράτησης του νόμιμου εκπροσώπου της και χρηματικής ποινής (βάσει του άρθρου 946 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Στο πλαίσιο αυτό μπορεί να ζητήσει με σχετική αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων την προσωρινή απαγόρευση καταγγελίας της πιστωτικής σύμβασης.

Σχετικά με τις δυνατότητες ρύθμισης των απαιτήσεων της ΑΤΕ ΥΕΕ ελήφθη πριν λίγες ημέρες η 221/3/17.3.2017 απόφαση της ΕΠΑΘ³. Στις δυνατότητες ρύθμισης που μπορεί ο ειδικός εκκαθαριστής να συνάψει, περιλαμβάνονται ενδεικτικά η παράταση του χρόνου αποπληρωμής, η χορήγηση περιόδου χάριτος, η συμφωνία περιοδικών πληρωμών, η μεταβολή επιτοκίου και η έκπτωση τόκων και εξόδων απαίτησης από δάνεια σε προσωρινή ή οριστική καθυστέρηση. Για την επιλογή κάθε κατάλληλης λύσης ρύθμισης, ορίζονται ρητώς ορισμένα στοιχεία τα οποία ο ειδικός εκκαθαριστής οφείλει να λάβει υπόψη του όταν ενεργεί χωρίς την σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Ειδικών Εκκαθαρίσεων της Τράπεζας της Ελλάδος, για ρυθμίσεις δηλαδή οφειλών έως 250.000€. Χαρακτηριστικά παραθέτουμε τα εξής: η περίοδος χάριτος ως προς την καταβολή κεφαλαίου της οφειλής δεν μπορεί να υπερβαίνει τους 12 μήνες, ρυθμίσεις που παρέχουν την ευχέρεια μεταφοράς μέρους του οφειλόμενου κεφαλαίου στη χρονική λήξη της σύμβασης (balloon payment) είναι δυνατές μόνο όταν υπάρχουν εμπράγματα εξασφαλίσεις, η χρονική διάρκεια της ρύθμισης είναι δυνατό να παρατείνεται για διάστημα μέχρι 10 έτη για τα επιχειρηματικά και καταναλωτικά δάνεια και μέχρι 20 έτη για τα στεγαστικά, η καταβολή από τον οφειλέτη μέρους της συνολικής απαίτησης συνιστά προϋπόθεση για την συννομολόγηση της ρύθμισης (προσοχή: δεν αποτελεί, όμως, προϋπόθεση για την υποβολή πρότασης εκ μέρους του πιστωτικού ιδρύματος στο πλαίσιο του Κώδικα), η μετατροπή αλληλόχρεων λογαριασμών σε δάνεια τακτής λήξης μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την ρύθμιση σε βάθος το μέγιστο 10 ετών, η απομείωση της συνολικής απαίτησης είναι δυνατή μόνο κατά το μέρος που αφορά σε εξωλογιστικούς τόκους κτλ. Προβλέπεται όμως, ότι με την σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Ειδικών Εκκαθαρίσεων της Τράπεζας της Ελλάδος είναι δυνατή η σύναψη μιας ρύθμισης όπου οι όροι αυτής αποκλίνουν από τους ως άνω περιορισμούς (π.χ. αποπληρωμή επιχειρηματικού δανείου σε 20 έτη, διαγραφή μέρους του κεφαλαίου κ.ά.), αρκεί να υπάρχει επαρκής τεκμηρίωση από τον ειδικό εκκαθαριστή ότι η εν λόγω συμφωνία οδηγεί σε επωφελή και βιώσιμα αποτελέσματα.

Εξάλλου, σχετικά με δικαστικές διαμάχες που ενδέχεται να εκκινήσουν δανειολήπτες κατά της ΑΤΕ ΥΕΕ και υπό το πρίσμα των διατάξεων που προβλέπουν την αναστολή των δικών και των καταδιωκτικών μέτρων κατά πιστωτικών ιδρυμάτων υπό ειδική εκκαθάριση, θέλουμε να σημειώσουμε ότι η αναστολή αυτή αφορά τους δανειστές των πιστωτικών ιδρυμάτων υπό ειδική εκκαθάριση, και όχι τους οφειλέτες τους, όπως είναι οι δανειολήπτες, και συνεπώς καμία απαγόρευση δεν υπάρχει για την άσκηση ένδικου βοηθήματος κατά της ΑΤΕ ΥΕΕ⁴.

³ Με την απόφαση αυτή καταργήθηκε η απόφαση ΕΠΑΘ 77/1/30.5.2013, που αφορούσε κι αυτή τους όρους και τις προϋποθέσεις για την διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων των υπό ειδική εκκαθάριση ιδρυμάτων.

⁴ Χαρακτηριστική είναι η απόφαση 655/2014 του Εφετείου Πειραιά: «Εξάλλου, ο ισχυρισμός της εφεσίβλητης περί του ότι στην ένδικη υπόθεση εφαρμόζεται συμπληρωματικώς η διάταξη του άρθρου 25 του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3588/2007), στην οποία ορίζεται ότι « ... από την κήρυξη της πτώχευσης αναστέλλονται αυτοδικαίως όλα τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα των πιστωτών κατά του οφειλέτη προς ικανοποίηση ή εκπλήρωση πτωχευτικών απαιτήσεων τους ... » και συνακόλουθα πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη η συζήτηση της υπό κρίση εφέσεως, είναι **απορριπτέος ως αβάσιμος**. Ειδικότερα, ακόμη και εάν ήθελε θεωρηθεί ότι το ως άνω άρθρο του Πτωχευτικού Κώδικα εφαρμόζεται συμπληρωματικώς και στην περίπτωση της ειδικής εκκαθάρισης της εφεσίβλητης τραπεζικής εταιρίας, εν τούτοις **δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση**, γιατί, από την κήρυξη της πτωχεύσεως (και αναλογικώς από τη θέση του πιστωτικού ιδρύματος σε ειδική εκκαθάριση) **αναστέλλονται αυτοδικαίως οι ατομικές διώξεις των πτωχευτικών πιστωτών, δηλαδή των δανειστών που έχουν θεμελιωμένη ενοχική φύσεως και από την περιουσία του πτωχού οφειλέτη εκπληρωτέα χρηματική αξίωση** (βλ. Α. Κοτσίρη «Πτωχευτικό Δίκαιο» εκδ. 2008, σελ. 285 επ.). Στην προκείμενη όμως περίπτωση, σύμφωνα και με τα ακολουθώς αναφερόμενα, οι ενάγοντες - εκκαλούντες, **δεν είναι πιστωτές (δανειστές), αλλά οφειλέτες** της υπό εκκαθάριση εφεσίβλητης τραπεζικής εταιρίας, δηλαδή η τελευταία (εφεσίβλητη) είναι αυτή που έχει εκπληρωτέα χρηματική αξίωση κατά των εναγόντων - εκκαλούντων και όχι το αντίστροφο».

Τέλος να αναφέρουμε ότι στο σχέδιο νόμου για τον εξωδικαστικό μηχανισμό ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων, το οποίο πρόκειται να ψηφιστεί από την Βουλή εντός των επόμενων ημερών και να τεθεί σε ισχύ πιθανόν από τον Ιούλιο 2017, **ορίζεται ρητά ότι στην έννοια των χρηματοδοτικών φορέων περιλαμβάνονται και τα υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικά και χρηματοδοτικά ιδρύματα**. Συνεπώς, και οι οφειλές προς την ΑΤΕ ΥΕΕ θα δύνανται να ρυθμιστούν υπό τον νέο αυτό μηχανισμό ρύθμισης.

Για περισσότερες πληροφορίες και για εγγραφή στην λίστα ενημερώσεών μας επικοινωνήστε μαζί μας:

YIANNATSISS ΚΑΙ ΨΑΡΑΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

WWW.YIANNATSISS.GR

38, ΚΑΡΝΕΑΔΟΥ, ΚΟΛΩΝΑΚΙ

106 76, ΑΘΗΝΑ

ΕΛΛΑΔΑ

T: (+30) 210 7231076

F: (+30) 210 7231075